

Ważniejsze zmiany

dotyczące ustroju i funkcjonowania Sądu Najwyższego

- porównanie ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym z ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. o Sądzie Najwyższym oraz z przedstawionym przez Prezydenta RP projektem ustawy o Sądzie Najwyższym

Ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (tj. z dnia 22 lipca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1254))	Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: Ustawa z 20 lipca 2017 r.)	Przedstawiony przez Prezydenta RP projekt ustawy o Sądzie Najwyższym (dalej: Projekt prezydencki)
STRUKTURA SN <u>Projekt prezydencki wyodrębnia dwie nowe Izby Sądu Najwyższego – Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz Izbę Dyscyplinarną:</u>		
Art. 3 § 1. Sąd Najwyższy dzieli się na Izby: 1) Cywilną; 2) Karną; 3) Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych; 4) Wojskową.	Art. 3. § 1. Sąd Najwyższy dzieli się na Izby: 1) Prawa Publicznego; 2) Prawa Prywatnego; 3) Dyscyplinarną. Art. 5. § 1. Do właściwości Izby Dyscyplinarnej należą: 1) sprawy dyscyplinarne: a) sędziów Sądu Najwyższego,	Art. 3. § 1. Sąd Najwyższy dzieli się na Izby: 1) Cywilną; 2) Karną; 3) Pracy i Ubezpieczeń Społecznych; 4) Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych; 5) Dyscyplinarną. Art. 22. Do właściwości Izby Cywilnej należą sprawy z zakresu prawa cywilnego, gospodarczego, rodzinnego i opiekuńczego, a także sprawy dotyczące rejestracji

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>b) rozpatrywane przez Sąd Najwyższy w związku z postępowaniami dyscyplinarnymi prowadzonymi na podstawie ustaw:</p> <ul style="list-style-type: none">- z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r. poz. 1999 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1139),- z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 233, 1579 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 1139),- z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1796, 1948, 2175 i 2261),- z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 358, 2103 i 2261 oraz z 2017 r. poz. ...),- z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575),- z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2062, z późn. zm.),- z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177, z późn. zm.); <p>2) sprawy z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczące sędziów Sądu Najwyższego;</p> <p>3) sprawy z zakresu przeniesienia sędziego Sądu Najwyższego w stan spoczynku.</p> <p>§ 2. Izba Dyscyplinarna składa się z:</p>	<p>przedsiębiorców i rejestracji zastawów.</p> <p>Art. 23.</p> <p>Do właściwości Izby Karnej należą sprawy rozpoznawane na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.3)), ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, z późn. zm.4)), ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713, z późn. zm.5)), oraz inne sprawy, do których stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego, a także sprawy podlegające orzecznictwu sądów wojskowych.</p> <p>Art. 24.</p> <p>Do właściwości Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych należą sprawy z zakresu prawa pracy, ubezpieczeń społecznych, sprawy o roszczenia twórców wynalazków, wzorów użytkowych i przemysłowych oraz topografii układów scalonych o wynagrodzenie, sprawy rejestrowe, z wyłączeniem rejestracji przedsiębiorców i rejestracji zastawów, a także sprawy z zakresu przeniesienia sędziego Sądu Najwyższego w stan spoczynku.</p> <p>Art. 25.</p> <p>Do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpatrywanie skarg nadzwyczajnych, rozpoznawanie protestów</p>
--	---	--

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>1) Wydziału Pierwszego;</p> <p>2) Wydziału Drugiego.</p> <p>§ 3. Wydział Pierwszy rozpatruje w szczególności sprawy:</p> <p>1) sędziów Sądu Najwyższego;</p> <p>2) sędziów i prokuratorów dotyczące przewinień dyscyplinarnych wyczerpujących znamiona umyślnych przestępstw ściganych z oskarżenia publicznego oraz przewinień wskazanych we wniosku, o którym mowa w art. 71 § 3.</p> <p>§ 4. Wydział Drugi rozpatruje w szczególności:</p> <p>1) odwołania od orzeczeń sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji w sprawach sędziów i prokuratorów oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku;</p> <p>2) kasacje od orzeczeń dyscyplinarnych;</p> <p>3) odwołania od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa.</p>	<p>wyborczych i protestów przeciwko ważności referendum ogólnokrajowego i referendum konstytucyjnego oraz stwierdzanie ważności wyborów i referendum, inne sprawy z zakresu prawa publicznego, w tym sprawy z zakresu ochrony konkurencji, regulacji energetyki, telekomunikacji i transportu kolejowego oraz sprawy, w których złożono odwołanie od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, odwołania od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, a także skargi dotyczące przewlekłości postępowania przed sądami powszechnymi i wojskowymi.</p> <p>Art. 26.</p> <p>Do właściwości Izby Dyscyplinarnej należą:</p> <p>1) sprawy dyscyplinarne sędziów Sądu Najwyższego;</p> <p>2) sprawy dyscyplinarne, w których na podstawie przepisów odrębnych ustaw właściwy jest Sąd Najwyższy;</p> <p>3) skargi dotyczące przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym.</p>
WYBÓR PIERWSZEGO PREZESA SĄDU NAJWYŻSZEGO		
<p>Art. 10.</p> <p>Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego jest powoływany przez Prezydenta</p>	<p>Art. 12.</p> <p>§ 1. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego jest powoływany przez</p>	<p>Art. 11.</p> <p>§ 1. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego jest powoływany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na sześcioletnią kadencję spośród</p>

<p>Rzeczypospolitej Polskiej na sześcioletnią kadencję spośród sędziów Sądu Najwyższego w stanie czynnym.</p> <p>Art. 16</p> <p>§ 1. Do kompetencji Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego należy:</p> <p>(...)</p> <p>3) dokonywanie wyboru <u>dwóch kandydatów</u> na stanowisko Pierwszego Prezesa SN i przedstawianie ich Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej;</p>	<p>Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na sześcioletnią kadencję spośród sędziów Sądu Najwyższego w stanie czynnym.</p> <p>§ 2. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej <u>pięciu kandydatów</u> na Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, spośród sędziów Sądu Najwyższego w stanie czynnym.</p> <p><i>PRZENIESIENIE SĘDZIÓW SĄDU NAJWYŻSZEGO W STAN SPOCZYNKU – PATRZ UWAGI ZAWARTE W KOLEJNYM WIERSZU – art. 87 ust. 1 projektu ustawy o SN</i></p> <p>Art. 91.</p> <p>Jeżeli sędzia Sądu Najwyższego zajmujący stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego został przeniesiony w stan spoczynku na podstawie art. 87 albo art. 88 § 3 albo 5, zadania i kompetencje</p>	<p>pięciu kandydatów wybranych przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego i może zostać ponownie powołany tylko raz. Osoba powołana na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego może zajmować to stanowisko tylko do czasu przejścia w stan spoczynku, przeniesienia w stan spoczynku albo wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego wybiera kandydatów na stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego spośród sędziów Sądu Najwyższego w stanie czynnym, nie później niż na 6 tygodni przed upływem kadencji Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego albo w terminie 14 dni od dnia przejścia w stan spoczynku, przeniesienia w stan spoczynku, wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego zajmującego stanowisko Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub zrzeczenia się stanowiska Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.</p> <p>Art. 108</p> <p>§ 4. Jeżeli w przypadku wystąpienia okoliczności, o której mowa w § 1 zdanie pierwsze lub § 2, dojdzie do konieczności wyboru Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego, do czasu objęcia stanowiska przez wybranego sędziego Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzy kierowanie Sądem Najwyższym lub jego izbą wskazanemu przez siebie sędziemu Sądu Najwyższego. Zgromadzenie Ogólne Sądu Najwyższego przedstawi Prezydentowi</p>
--	--	---

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego wykonuje sędzia Sądu Najwyższego wskazany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	<p>Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów, o których mowa w art. 11 § 1, po tym, jak do składu izb Sądu Najwyższego zostanie powołanych co najmniej 2/3 liczby sędziów z liczby stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w poszczególnych izbach, określonej w regulaminie Sądu Najwyższego, wydanym na podstawie art. 4 ustawy. Zgromadzenie sędziów izby Sądu Najwyższego przedstawi Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów, o których mowa w art. 14 § 2, po tym, jak do składu danej izby Sądu Najwyższego zostanie powołanych co najmniej 2/3 sędziów z liczby stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w tej izbie, określonej w regulaminie Sądu Najwyższego, wydanym na podstawie art. 4 ustawy.</p>
STATUS OBECNYCH SĘDZIÓW SĄDU NAJWYŻSZEGO		
	<p>Art. 87.</p> <p>Z dniem następującym po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy sędziowie Sądu Najwyższego powołani na podstawie przepisów dotychczasowych zostają przeniesieni w stan spoczynku, z wyjątkiem sędziów, których pozostanie w stanie czynnym zostało zatwierdzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w trybie, o którym mowa w art. 88.</p> <p>Art. 88.</p> <p>§ 1. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Minister Sprawiedliwości składa do Krajowej Rady Sądownictwa wnioski o pozostawienie wskazanych sędziów Sądu Najwyższego w stanie</p>	<p>Art. 108.</p> <p>§ 1. Sędziowie Sądu Najwyższego, którzy do dnia wejścia w życie ustawy ukończyli 65. rok życia albo ukończą 65. rok życia w okresie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, z dniem następującym po upływie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przechodzą w stan spoczynku, chyba że w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożą oświadczenie, o którym mowa w art. 36 § 1, a Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego. Przepis art. 36 § 2-4 stosuje się odpowiednio.</p>

	<p>czynnym, mając na uwadze konieczność wdrożenia zmian organizacyjnych wynikających ze zmiany ustroju i zachowanie ciągłości prac Sądu Najwyższego. Minister Sprawiedliwości we wniosku wskazuje izbę Sądu Najwyższego, w której sędzia Sądu Najwyższego będzie wykonywać obowiązki, mając na uwadze dotychczas zajmowane przez sędziego stanowisko i potrzeby orzecznicze Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Krajowa Rada Sądownictwa, w terminie 14 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w § 1, podejmuje uchwałę w jego przedmiocie, odrębnie w stosunku do każdego sędziego wskazanego we wniosku. Kompetencję tę Krajowa Rada Sądownictwa wykonuje przez Pierwsze Zgromadzenie Krajowej Rady Sądownictwa oraz Drugie Zgromadzenie Krajowej Rady Sądownictwa. Przepisy art. 31a ust. 1 i 3 oraz art. 31b ust. 1, ust. 2 zdanie pierwsze i ust. 3 ustawy zmienianej w art. 85 stosuje się odpowiednio. Krajowa Rada Sądownictwa przedstawia uchwałę Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, który podejmuje decyzję w przedmiocie zatwierdzenia pozostania sędziego w stanie czynnym w terminie 14 dni od dnia otrzymania uchwały lub bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nie jest związany uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa.</p> <p>§ 3. Sędzia Sądu Najwyższego, w stosunku do którego Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nie zatwierdził pozostania w stanie czynnym, zostaje przeniesiony w stan</p>	<p>§ 2. W ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy sędzia Sądu Najwyższego może przejść w stan spoczynku, składając za pośrednictwem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego oświadczenie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§ 3. Z dniem wejścia w życie ustawy sędziowie orzekający w Izbie Wojskowej przechodzą w stan spoczynku.</p> <p>§ 4. Jeżeli w przypadku wystąpienia okoliczności, o której mowa w § 1 zdanie pierwsze lub § 2, dojdzie do konieczności wyboru Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub Prezesa Sądu Najwyższego, do czasu objęcia stanowiska przez wybranego sędziego Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powierzy kierowanie Sądem Najwyższym lub jego izbą wskazanemu przez siebie sędziemu Sądu Najwyższego. Zgromadzenie Ogólne Sądu Najwyższego przedstawi Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów, o których mowa w art. 11 § 1, po tym, jak do składu izb Sądu Najwyższego zostanie powołanych co najmniej 2/3 liczby sędziów z liczby stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w poszczególnych izbach, określonej w regulaminie Sądu Najwyższego, wydanym na podstawie art. 4 ustawy. Zgromadzenie sędziów izby Sądu Najwyższego przedstawi Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kandydatów, o których mowa w art. 14 § 2, po tym, jak do składu danej izby Sądu Najwyższego zostanie powołanych co najmniej 2/3 sędziów z liczby stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w tej izbie, określonej w regulaminie Sądu</p>
--	--	--

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>spoczynku z dniem następującym po dniu wydania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej decyzji, o której mowa w § 2.</p> <p>§ 4. W dniu wejścia w życie niniejszej ustawy Minister Sprawiedliwości, w drodze obwieszczenia w dzienniku urzędowym Ministra Sprawiedliwości, wskazuje sędziów Sądu Najwyższego, co do których zamierza złożyć wnioski, o których mowa w § 1. Sędziowie wskazani w obwieszczeniu pozostają w stanie czynnym do czasu wydania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej decyzji w przedmiocie zatwierdzenia pozostania sędziego w stanie czynnym. W obwieszczeniu Minister Sprawiedliwości wskazuje izbę Sądu Najwyższego, w której sędzia Sądu Najwyższego będzie wykonywać obowiązki do czasu wydania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej decyzji w przedmiocie zatwierdzenia pozostania sędziego w stanie czynnym, mając na uwadze dotychczas zajmowane przez sędziego stanowisko i potrzeby orzecnicze Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 5. Sędzia Sądu Najwyższego wskazany w obwieszczeniu, o którym mowa w § 4, i nie wskazany we wniosku, o którym mowa w § 1, zostaje przeniesiony w stan spoczynku z dniem następującym po dniu, w którym upływa termin do złożenia wniosku, o którym mowa w § 1.</p>	Najwyższego, wydanym na podstawie art. 4 ustawy.
<u>DELEGACJA SĘDZIÓW INNYCH SĄDÓW DO SĄDU NAJWYŻSZEGO</u>		
	Art. 92. § 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ustają delegacje do pełnienia czynności sędziowskich w	

	<p>Sądzie Najwyższym wydane na podstawie przepisów dotychczasowych.</p> <p>§ 2. Minister Sprawiedliwości może na wniosek sędziego Sądu Najwyższego zastępującego Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub sędziego Sądu Najwyższego, o którym mowa w art. 91 delegować sędziego sądu powszechnego z co najmniej dziesięcioletnim stażem pracy do pełnienia obowiązków w Sądzie Najwyższym.</p> <p>§ 3. Do czasu objęcia ostatniego wolnego stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, o którym mowa w art. 95 § 1 sędzia delegowany do Sądu Najwyższego może orzekać w sprawach, w których Sąd Najwyższy orzeka w składzie jednoosobowym.</p> <p>§ 4. Sąd Najwyższy może orzekać w składzie trzyosobowym z udziałem dwóch sędziów delegowanych do Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 5. Skład Sądu Najwyższego rozpoznający sprawę na zasadach określonych w § 3 i 4 pozostaje właściwy aż do zakończenia postępowania.</p>	
POWOŁYWANIE PREZESA SĄDU NAJWYŻSZEGO		
<p>Art. 13</p> <p>§ 1. Prezes Sądu Najwyższego jest zastępcą Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i kieruje pracą poszczególnych izb.</p> <p>§ 2. Prezesa Sądu Najwyższego powołuje na pięcioletnią kadencję spośród sędziów Sądu Najwyższego w stanie czynnym i odwołuje, na</p>	<p>Art. 14.</p> <p>§ 1. Prezes Sądu Najwyższego kieruje pracą właściwej izby.</p> <p>§ 2. Prezesa Sądu Najwyższego powołuje na pięcioletnią kadencję, spośród trzech kandydatów przedstawionych przez zgromadzenie sędziów danej izby,</p>	<p>Art. 14.</p> <p>§ 1. Prezes Sądu Najwyższego kieruje pracą właściwej izby.</p> <p>§ 2. Prezes Sądu Najwyższego jest powoływany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, na trzyletnią kadencję spośród trzech</p>

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

<p>wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§ 3. Prezes Sądu Najwyższego może być powołany najwyżej na dwie kadencje.</p>	<p>Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§ 3. Do wyboru kandydatów na stanowiska Prezesa Sądu Najwyższego stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 § 2–9. W przypadku niedokonania wyboru albo wybrania mniej niż trzech kandydatów w terminie, o którym mowa w art. 12 § 3, przewodniczący 7 zgromadzenia sędziów danej izby przedstawia trzech kandydatów według własnego uznania, uwzględniając kandydatów zgłoszonych w trybie art. 12 § 4. Jeżeli w terminie 14 dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 12 § 3, Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej nie zostaną przedstawieni kandydaci na stanowisko Prezesa Sądu Najwyższego, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powołuje Prezesa Sądu Najwyższego spośród wszystkich sędziów danej izby. § 4. Prezes Sądu Najwyższego może być powołany najwyżej na dwie kadencje. § 5. Wygaśnięcie mandatu do zajmowania stanowiska Prezesa Sądu Najwyższego przed upływem kadencji, następuje w przypadku: 1) wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego; 2) zrzeczenia się stanowiska; 3) ukończenia wieku 65 lat; 4) przejścia w stan spoczynku.</p>	<p>kandydatów przedstawionych przez zgromadzenie sędziów danej izby i może zostać ponownie powołany tylko dwukrotnie. Osoba powołana na stanowisko Prezesa Sądu Najwyższego może zajmować to stanowisko tylko do czasu wygaśnięcia stosunku służbowego sędziego Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 3. Powołanie Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej nie wymaga zasięgnięcia opinii Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 4. Do kandydatów na stanowisko Prezesa Sądu Najwyższego oraz wyboru kandydatów przez zgromadzenie sędziów izby Sądu Najwyższego przepisy art. 11 § 2 i art. 12 stosuje się odpowiednio.</p>
--	--	--

KWALIFIKACJE DO PEŁNIENIA FUNKCJI SĘDZIEGO SĄDU NAJWYŻSZEGO

Według ustawy z 20 lipca 2017 r. i wg Projektu prezydenckiego

Sędzia SN może posiadać wyłącznie obywatelstwo polskie

Sędzią SN może zostać sędzia i prokurator z krótszym niż dotychczasowy 10-letni staż pracy o ile pełnił wcześniej funkcję prokuratora IPN, prezesa lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej.

<p>Art. 22.</p> <p>§ 1. Do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego może być powołany ten, kto:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ma obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i publicznych;2) jest nieskazitelnego charakteru;3) ukończył wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce;4) wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej;5) jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego;6) ¹ ma co najmniej dziesięcioletni staż pracy na stanowisku sędziego, prokuratora, Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jej wiceprezesa lub radcy albo wykonywania w Polsce zawodu adwokata, radcy prawnego lub notariusza. <p>§ 2. Wymagania, o których mowa w § 1 pkt 6, nie dotyczą osoby, która pracowała w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej, mając tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych.</p>	<p>Art. 24.</p> <p>§ 1. Do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego może być powołany ten, kto:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i publicznych, a także nie był prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego;2) jest nieskazitelnego charakteru;3) ukończył wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskał tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce;4) wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej;5) jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego;6) ma co najmniej dziesięcioletni staż pracy na stanowisku sędziego sądu rejonowego lub prokuratora prokuratury rejonowej lub radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej lub przez okres dziesięciu lat wykonywał w Polsce zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo zajmował stanowisko sędziego sądu okręgowego lub prokuratora prokuratury okręgowej lub prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i ma co najmniej pięcioletni staż pracy na stanowisku sędziego lub prokuratora albo zajmował stanowisko sędziego sądu	<p>Art. 29.</p> <p>§ 1. Do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego może być powołana osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none">1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i publicznych;2) nie była prawomocnie skazana za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe lub wobec której nie wydano prawomocnego wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne w sprawie popełnienia przestępstwa umyślnego ściganego z oskarżenia publicznego lub umyślnego przestępstwa skarbowego;3) ukończyła 40 lat;4) jest nieskazitelnego charakteru;5) ukończyła wyższe studia prawnicze w Polsce i uzyskała tytuł magistra lub zagraniczne uznane w Polsce;6) wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy prawniczej;7) jest zdolna, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego;8) posiada co najmniej dziesięcioletni staż na stanowisku sędziego, prokuratora, Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, jej wiceprezesa, starszego radcy lub radcy, albo przez co najmniej dziesięć lat wykonywała w Polsce zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza; staż lub wykonywanie zawodu liczone są łącznie w przypadku zajmowania różnych stanowisk lub wykonywania różnych zawodów;
---	---	--

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>apelacyjnego lub prokuratora prokuratury regionalnej i ma co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku sędziego lub prokuratora albo zajmuje stanowisko prokuratora Prokuratury Krajowej lub Prezesa Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej lub wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>7) nie pełnił służby zawodowej, nie pracował i nie był współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.</p> <p>§ 2. Wymagania, o których mowa w § 1 pkt 6, nie dotyczą osoby, która pracowała w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowobadawczym lub innej placówce naukowej, mając tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych.</p> <p>§ 3. Przepis § 1 pkt 7 stosuje się do osób urodzonych przed dniem 1 sierpnia 1972 r. § 4. Osoba, która ukończyła 65 rok życia może ubiegać się o powołanie na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego po uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości. Przepis art. 31 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>9) nie pełniła służby zawodowej, nie pracowała i nie była współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1575 i ...).</p> <p>§ 2. Wymagania, o których mowa w § 1 pkt 8, nie dotyczą osoby, która posiada tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych i staż pracy w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej.</p> <p>§ 3. Przepis § 1 pkt 9 stosuje się do osób urodzonych przed dniem 1 sierpnia 1972 r.</p>
NOWE OKREŚLENIE STANU SPOCZYNKU		
Art. 30	Art. 31.	Art. 36. § 1. Sędzia Sądu Najwyższego przechodzi w stan spoczynku z dniem

<p>§ Sędzia Sądu Najwyższego przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 70. roku życia, chyba że nie później niż na sześć miesięcy przed ukończeniem tego wieku oświadczy Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego wolę dalszego zajmowania stanowiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego.</p>	<p>1. § 1. Sędzia Sądu Najwyższego może przejść w stan spoczynku z dniem ukończenia 60 roku życia w przypadku kobiety. Sędzia Sądu Najwyższego przechodzi w stan spoczynku z dniem ukończenia 65 roku życia, chyba że nie później niż na 6 miesięcy i nie wcześniej niż na 12 miesięcy przed ukończeniem tego wieku złoży oświadczenie o woli dalszego zajmowania stanowiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny ze względu na stan zdrowia do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie i Krajowa Rada Sądownictwa po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Oświadczenie i zaświadczenie, o których mowa w § 1, składa się Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, który wraz ze swoją opinią niezwłocznie przedkłada je Ministrowi Sprawiedliwości. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego swoje oświadczenie i zaświadczenie składa Ministrowi Sprawiedliwości.</p> <p>§ 3. Minister Sprawiedliwości, w terminie 21 dni, przesyła dokumenty, o których mowa w § 2, wraz ze swoją opinią Krajowej Radzie Sądownictwa, która podejmuje decyzję w przedmiocie wyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 4. W przypadku niezakończenia postępowania związanego z dalszym zajmowaniem stanowiska sędziego Sądu Najwyższego po ukończeniu</p>	<p>ukończenia 65 roku życia, chyba że nie później niż na sześć miesięcy i nie wcześniej niż na dwanaście miesięcy przed ukończeniem tego wieku złoży oświadczenie o woli dalszego zajmowania stanowiska i przedstawi zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego, wydane na zasadach określonych dla kandydata na stanowisko sędziowskie a Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, przed wyrażeniem zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, może zasięgnąć opinii Krajowej Rady Sądownictwa.</p> <p>§ 2. Oświadczenie i zaświadczenie, o których mowa w § 1, składa się Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, który wraz ze swoją opinią niezwłocznie przedkłada je Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego swoje oświadczenie i zaświadczenie wraz z opinią Kolegium Sądu Najwyższego składa Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§ 3. W przypadku niezakończenia postępowania związanego z dalszym zajmowaniem stanowiska sędziego Sądu Najwyższego po ukończeniu wieku, o którym mowa w § 1, sędzia pozostaje na stanowisku do czasu zakończenia tego postępowania.</p> <p>§ 4. Zgoda, o której mowa w ust. 1, jest udzielana na okres 3 lat, nie więcej niż dwukrotnie. Sędzia, który uzyskał zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego może w każdym czasie przejść w stan spoczynku, składając oświadczenie Pierwszemu Prezesowi Sądu</p>
--	---	---

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>wieku, o którym mowa w § 1, sędzia pozostaje na stanowisku do czasu zakończenia tego postępowania.</p> <p>§ 5. W przypadku uzyskania zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, sędzia może zajmować stanowisko nie dłużej niż do ukończenia 70 roku życia, chyba że uzyska ponownie zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego Sądu Najwyższego. Zgoda taka może zostać udzielona ponownie na okres 5 lat, nie więcej niż dwukrotnie; przepisy § 1–4 stosuje się odpowiednio. Sędzia ten może w każdym czasie przejść w stan spoczynku, składając odpowiednie oświadczenie Krajowej Radzie Sądownictwa za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości.</p>	<p>Najwyższego, który przekazuje je niezwłocznie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>§ 5. Sędzia Sądu Najwyższego w przypadku kobiety może przejść w stan spoczynku z dniem ukończenia 60 roku życia, składając za pośrednictwem Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego oświadczenie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej</p>
<u>PROJEKT PREZYDENCKI WPROWADZA NOWĄ INSTYTUCJĘ W POSTACI SKARGI NADZWYCZAJNEJ</u>		
		<p>Art. 86.</p> <p>§ 1. Od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, może być wniesiona skarga nadzwyczajna, jeżeli jest to konieczne dla zapewnienia praworządności i sprawiedliwości społecznej i:</p> <ol style="list-style-type: none">1) orzeczenie narusza zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji,2) orzeczenie w sposób rażący narusza prawo przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie,3) zachodzi oczywista sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego – a orzeczenie nie może

		<p>być uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia.</p> <p>§ 2. Skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich, grupa co najmniej 30 posłów lub 20 senatorów, oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta i Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego i Rzecznik Finansowy. Skargę nadzwyczajną grupy posłów lub senatorów wnosi się za pośrednictwem Marszałka Sejmu lub Marszałka Senatu, który oprócz wskazanego przez grupę posłów lub senatorów przedstawiciela, może upoważnić pracownika odpowiednio Kancelarii Sejmu lub Kancelarii Senatu, adwokata lub radcę prawnego do popierania wniesionej skargi.</p> <p>§ 3. Skargę nadzwyczajną wnosi się w terminie 5 lat od uprawomocnienia się zaskarżonego orzeczenia. Niedopuszczalne jest uwzględnienie skargi nadzwyczajnej na niekorzyść oskarżonego wniesionej po upływie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia lub od rozpoznania kasacji.</p> <p>Art. 87.</p> <p>§ 1. Od tego samego orzeczenia w interesie tej samej strony skarga nadzwyczajna może być wniesiona tylko raz.</p> <p>§ 2. Skargi nadzwyczajnej nie można oprzeć na zarzutach, które były przedmiotem rozpoznawania skargi</p>
--	--	---

		<p>kasacyjnej lub kasacji przyjętej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy.</p> <p>§ 3. Skarga nadzwyczajna nie jest dopuszczalna od wyroku ustalającego nieistnienie małżeństwa, orzekającego unieważnienie małżeństwa albo rozwód, jeżeli choćby jedna ze stron po uprawomocnieniu się takiego orzeczenia zawarła związek małżeński.</p> <p>Art. 88.</p> <p>§ 1. W razie uwzględnienia skargi nadzwyczajnej, Sąd Najwyższy uchyla zaskarżone orzeczenie i stosownie do wyników rozprawy orzeka co do istoty sprawy albo przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi, w razie potrzeby uchylając także orzeczenie sądu pierwszej instancji, albo umarza postępowanie. Sąd Najwyższy oddala skargę nadzwyczajną, jeżeli stwierdzi brak podstawy do uchylenia zaskarżonego orzeczenia.</p> <p>§ 2. Jeżeli Sąd Najwyższy przy rozpatrywaniu skargi nadzwyczajnej uzna, że przyczyną naruszenia przez orzeczenie zasad lub wolności i praw człowieka i obywatela, określonych w Konstytucji, jest niezgodność ustawy z Konstytucją, występuje z pytaniem prawnym do Trybunału Konstytucyjnego. Sąd Najwyższy może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym.</p> <p>Art. 89.</p>
--	--	---

		<p>Sąd Najwyższy może zażądać sporządzenia uzasadnienia, jeżeli nie zawiera go zaskarżone orzeczenie.</p> <p>Art. 90.</p> <p>§ 1. Jeżeli Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego lub Prezes Sądu Najwyższego uzna, że ochrona zasad lub wolności i praw człowieka i obywatela określonych w Konstytucji to uzasadniają, zwłaszcza w przypadku rozpatrywania skargi nadzwyczajnej może powołać uczestnika postępowania występującego w charakterze rzecznika interesu społecznego, w szczególności osobę spełniającą wymagania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego. Rzecznik interesu społecznego zmierza do urzeczywistnienia się zasad konstytucyjnych, w szczególności dobra wspólnego i sprawiedliwości społecznej oraz ochrony godności człowieka w stosowaniu wolności i praw człowieka i obywatela.</p> <p>§ 2. Rzecznika interesu społecznego zawiadamia się o posiedzeniu Sądu Najwyższego w sprawie, do której został wyznaczony. Rzecznik interesu społecznego może składać oświadczenia na piśmie, uczestniczyć w posiedzeniu i wypowiadać się.</p> <p>Art. 91.</p> <p>§ 1. Skargę nadzwyczajną rozpoznaje Sąd Najwyższy w składzie dwóch sędziów Sądu Najwyższego zasiadających w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych</p>
--	--	---

		<p>oraz jednego ławnika Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Jeżeli skarga nadzwyczajna dotyczy orzeczenia Sądu Najwyższego, sprawę rozpoznaje Sąd Najwyższy w składzie pięciu sędziów Sądu Najwyższego zasiadających w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz dwóch ławników Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 3. Jeżeli skład Sądu Najwyższego wskazany w § 1 lub § 2 zamierza odstąpić od zasady prawnej uchwalonej przez izbę Sądu Najwyższego, przedstawia powstałe zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia składowi:</p> <ol style="list-style-type: none">1) całej Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych – jeżeli zamierza odstąpić od zasady prawnej uchwalonej przez skład Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, rozstrzygnięcie następuje w drodze uchwały składu całej Izby;2) Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz izby, która uchwaliła zasadę prawną – jeżeli zamierza odstąpić od zasady prawnej uchwalonej przez skład izby innej niż Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, rozstrzygnięcie następuje w drodze uchwały całych składów obu izb. <p>§ 4. W przypadku wskazanym w § 3 pkt 2 przepis art. 85 § 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 92. W przypadkach nieuregulowanych przepisami niniejszej ustawy do postępowania w sprawie skargi nadzwyczajnej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 listopada</p>
--	--	---

		1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego o skardze kasacyjnej, z wyłączeniem art. 3984 § 2.
<p><u>W PROJEKCIE PREZYDENCKIM – ŁAWNICY SĄDU NAJWYŻSZEGO</u></p> <p>- Projekt prezydencki wprowadza orzekanie przez składy sędziowsko-ławnicze w postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych przed Sądem Najwyższym oraz w sprawach ze skarg nadzwyczajnych;</p> <p>- zgodnie z Projektem prezydenckim ławników ma wybierać Senat RP spośród kandydatów zgłaszanych przez obywateli – bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji społecznych. Liczbę ławników Sądu Najwyższego ma określać Kolegium Sądu Najwyższego. Ławnicy Sądu Najwyższego będą wybierani na czteroletnią kadencję;</p> <p>- w okresie przejściowym po wejściu w życie ustawy, do czasu wyboru ławników Sądu Najwyższego pierwszej kadencji, obowiązki ławników będą pełnił ławnicy do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie oraz do Sądu Okręgowego w Warszawie.</p>		
		<p>Rozdział 6 Ławnicy Sądu Najwyższego</p> <p>Art. 58. § 1. W rozpoznawaniu skarg nadzwyczajnych oraz spraw, o których mowa w art. 26 pkt 1 i 2, uczestniczą ławnicy Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Ławnikiem Sądu Najwyższego może być osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich; 2) jest nieskazitelnego charakteru; 3) ukończyła 40 lat; 4) w dniu wyboru nie ukończyła 60 lat; 5) jest zdolna, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków ławnika Sądu Najwyższego; 6) posiada co najmniej wykształcenie średnie lub średnie branżowe. <p>§ 2. Kandydatów na ławników Sądu Najwyższego mogą zgłaszać stowarzyszenia, inne organizacje społeczne i zawodowe, zarejestrowane na podstawie odrębnych przepisów, z wyłączeniem partii politycznych, oraz co najmniej stu obywateli mających</p>

		<p>czynne prawo wyborcze, w terminie do dnia 30 czerwca ostatniego roku kadencji.</p> <p>§ 3. Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zasięga od Komendanta Głównego Policji informacji o kandydatach na ławników Sądu Najwyższego. Informacje o kandydacie na ławnika Sądu Najwyższego uzyskuje się i sporządza na zasadach określonych dla informacji o kandydacie do objęcia stanowiska sędziowskiego w sądzie powszechnym.</p> <p>§ 4. Szczegółowy sposób postępowania z dokumentami złożonymi Marszałkowi Senatu Rzeczypospolitej Polskiej przy zgłaszaniu kandydatów na ławników Sadu Najwyższego określa Regulamin Senatu.</p> <p>§ 5. Wzór karty zgłoszenia kandydatów na ławników Sądu Najwyższego oraz sposób jego udostępniania ustala, w drodze zarządzenia, Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Zarządzenie Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej podlega ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.</p> <p>Art. 62.</p> <p>§ 1. Listę wybranych ławników Sądu Najwyższego wraz z dokumentami, o których mowa w art. 61 § 4, Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie przesyła Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego wręcza ławnikom Sądu Najwyższego zawiadomienie o wyborze i odbiera od nich ślubowanie według roty w brzmieniu: „Ślubuję uroczyście jako ławnik Sądu Najwyższego służyć wiernie Rzeczypospolitej Polskiej, stać na straży prawa i praworządności, obowiązki</p>
--	--	--

		<p>ławnika wypełniać sumiennie, orzekać zgodnie z przepisami prawa i zasadami słuszności, bezstronnie według mego sumienia, dochować tajemnicy prawnie chronionej, a w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości”; składający ślubowanie może dodać na końcu zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.</p> <p>§ 3. Odmowa złożenia ślubowania jest równoznaczna ze zrzeczeniem się funkcji ławnika Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 4. Po odebraniu ślubowania Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego wpisuje ławnika Sądu Najwyższego na listę ławników Sądu Najwyższego, którzy mogą być wyznaczani do orzekania, i wydaje mu legitymację.</p> <p>§ 5. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego organizuje szkolenie dla ławników Sądu Najwyższego na temat skargi nadzwyczajnej oraz postępowania dyscyplinarnego. Udział ławnika Sądu Najwyższego w szkoleniu jest obowiązkowy.</p> <p>Art. 63.</p> <p>§ 1. Funkcja ławnika Sądu Najwyższego wygasa w razie prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe lub w razie stwierdzenia, że ławnik Sądu Najwyższego pełnił służbę, pracował lub był współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej stwierdza wygaśnięcie funkcji z tego powodu i informuje o tym Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Do ławników Sądu Najwyższego stosuje się odpowiednio przepis art. 35 § 5-8.</p>
--	--	---

		<p>Art. 64. Nie wyznacza się ławnika Sądu Najwyższego do pełnienia obowiązków w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ujawnienia okoliczności, które nie pozwalały na jego wybór;2) wszczęcia postępowania o odwołanie ławnika Sądu Najwyższego – do czasu podjęcia przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej uchwały w przedmiocie odwołania;3) wszczęcia przeciwko ławnikowi Sądu Najwyższego postępowania o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe – do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy. <p>Art. 65. W razie potrzeby, zwłaszcza zmniejszenia w czasie kadencji liczby ławników Sądu Najwyższego, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, przeprowadza wybory uzupełniające. Przepis art. 61 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 66. § 1. W zakresie orzekania ławnicy Sądu Najwyższego są niezawiśli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom. § 2. Ławnik Sądu Najwyższego nie może przewodniczyć rozprawie i naradzie ani też wykonywać czynności sędziego poza rozprawą, chyba że ustawy stanowią inaczej.</p> <p>Art. 67. § 1. Ławnik Sądu Najwyższego może zostać wyznaczony do udziału w rozprawach do dwudziestu dni w ciągu roku. Liczba dni może być zwiększona przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego tylko z ważnych przyczyn, a zwłaszcza w przypadku konieczności</p>
--	--	--

		<p>zakończenia rozprawy z udziałem tego ławnika Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Ławnik Sądu Najwyższego otrzymuje rekompensatę pieniężną za czas wykonywania czynności w sądzie, którymi są: udział w rozprawie lub posiedzeniu, uczestnictwo w naradzie nad wyrokiem, sporządzenie uzasadnienia, udział w obowiązkowych szkoleniach organizowanych przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego lub uczestnictwo w posiedzeniu Rady Ławniczej Sądu Najwyższego, jeżeli został do niej wybrany.</p> <p>§ 3. Wysokość rekompensaty dla ławników Sądu Najwyższego biorących udział w rozpoznawaniu spraw w Sądzie Najwyższym, za jeden dzień pełnienia obowiązków ławnika w Sądzie Najwyższym, wynosi 1,9% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego Sądu Najwyższego, o której mowa w art. 47 § 1-3.</p> <p>Art. 68. Ławnicy Sądu Najwyższego zamieszkali poza Warszawą otrzymują diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu według zasad ustalonych dla sędziów sądów powszechnych.</p> <p>Art. 69. § 1. Ławnicy Sądu Najwyższego wybierają ze swego grona Radę Ławniczą Sądu Najwyższego, jej przewodniczącego i zastępców. § 2. Do zadań Rady Ławniczej Sądu Najwyższego należy w szczególności podnoszenie poziomu pracy ławników Sądu Najwyższego i ich reprezentowanie oraz pobudzanie działalności wychowawczej ławników Sądu Najwyższego w społeczeństwie. § 3. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia,</p>
--	--	--

		<p>sposób wyboru, skład i strukturę organizacyjną, tryb działania oraz szczegółowe zadania Rady Ławniczej Sądu Najwyższego, uwzględniając obligatoryjny charakter Rady Ławniczej Sądu Najwyższego jako samorządu ławniczego, reprezentującego ławników Sądu Najwyższego, zakres współpracy z Pierwszym Prezesem Sądu Najwyższego oraz z Prezesem Sądu Najwyższego kierującego pracą Izbą Dyscyplinarną, potrzebę uwzględnienia w jej strukturze przewodniczącego i zastępców oraz określenia ich zadań.</p> <p>Art. 70.</p> <p>W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do ławników Sądu Najwyższego stosuje się odpowiednio przepisy działu IV rozdziału 7 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych dotyczące ławników.</p>
REGULAMIN SĄDU NAJWYŻSZEGO		
<p>Art. 3 § 2. Wewnętrzną organizację Sądu Najwyższego, szczegółowy podział spraw między izby oraz zasady wewnętrznego postępowania określa regulamin Sądu Najwyższego, uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Najwyższego.</p>	<p>Art. 3 § 2. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa, określa, w drodze rozporządzenia, regulamin Sądu Najwyższego określający całkowitą liczbę stanowisk sędziów Sądu Najwyższego, liczbę stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w poszczególnych izbach, wewnętrzną organizację Sądu Najwyższego, szczegółowy podział spraw między izby oraz zasady wewnętrznego postępowania, a także szczegółowy zakres i sposób wykonywania</p>	<p>Art. 4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii Kolegium Sądu Najwyższego, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin Sądu Najwyższego, ustalając liczbę stanowisk sędziów Sądu Najwyższego, w tym liczbę stanowisk sędziów Sądu Najwyższego w poszczególnych izbach, wewnętrzną organizację Sądu Najwyższego, zasady wewnętrznego postępowania oraz szczegółowy zakres i sposób wykonywania czynności przez asystentów sędziego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnego i prawidłowego rozpatrywania spraw oraz specyfikę postępowań prowadzonych przed Sądem</p>

	<p>czynności przez asystentów sędziego, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania Sądu Najwyższego i jego izb oraz efektywnego wykonywania obowiązków przez organy Sądu Najwyższego, przy uwzględnieniu liczby i rodzaju spraw rozpoznawanych przez Sąd Najwyższy, oraz mając na uwadze specyfikę funkcjonowania Izby Dyscyplinarnej.</p>	<p>Najwyższym, w tym specyfikę postępowań dyscyplinarnych, a także potrzebę zapewnienia zgodności z prawem i jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych i sądów wojskowych.</p>
OBWIESZCZENIE O LICZBIE WOLNYCH STANOWISK SĘDZIOWSKICH		
<p>Art. 24.</p> <p>§ 1. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" o liczbie, przewidzianych do objęcia, stanowisk sędziego Sądu Najwyższego. Liczbę tych stanowisk ustala Kolegium Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, może zgłosić swoją kandydaturę w ciągu miesiąca od obwieszczenia, o którym mowa w § 1.</p> <p>§ 3. Kandydaturę zgłasza się Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego przez złożenie karty zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego oraz dołącza się do niej - z wyjątkiem gdy kandydatem jest sędzia lub prokurator - informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby kandydata i zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego.</p> <p>§ 4. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, po stwierdzeniu spełnienia warunków przez kandydata,</p>	<p>Art. 25.</p> <p>§ 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prezesów Sądu Najwyższego, obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” o liczbie wolnych stanowisk sędziowskich przewidzianych do objęcia w poszczególnych izbach Sądu Najwyższego.</p> <p>2. Każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, może zgłosić swoją kandydaturę w ciągu miesiąca od dnia ogłoszenia obwieszczenia, o którym mowa w § 1.</p> <p>§ 3. Kandydaturę zgłasza się Krajowej Radzie Sądownictwa przez złożenie karty zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego we wskazanej w obwieszczeniu izbie oraz dołącza się do niej, z wyjątkiem gdy kandydatem jest sędzia lub prokurator, informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby kandydata i 11 zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego.</p> <p>§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziego</p>	<p>Art. 30.</p> <p>§ 1. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” o liczbie wolnych stanowisk sędziowskich przewidzianych do objęcia w poszczególnych izbach Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 2. Każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego, może zgłosić Krajowej Radzie Sądownictwa swoją kandydaturę w ciągu miesiąca od dnia obwieszczenia, o którym mowa w § 1.</p> <p>§ 3. Kandydaturę zgłasza się przez złożenie karty zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego we wskazanej w obwieszczeniu izbie oraz dołącza się do niej - z wyjątkiem gdy kandydatem jest sędzia lub prokurator - informację z Krajowego Rejestru Karnego dotyczącą osoby kandydata oraz zaświadczenie stwierdzające, że jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego.</p> <p>§ 4. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze</p>

<p>przedstawia jego kandydaturę wraz z oceną kwalifikacji właściwej izbie Sądu Najwyższego.</p> <p>§ 5. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego ustala termin Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego, na którym będzie prezentowana kandydatura. Jeżeli na wolne stanowisko sędziowskie zostanie zgłoszona więcej niż jedna kandydatura, rozpatrzenie wszystkich kandydatur odbywa się na tym samym posiedzeniu Zgromadzenia.</p> <p>§ 6. Wyniki głosowania Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Sądu Najwyższego o wyborze, nie więcej niż dwóch, kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego przekazuje Krajowej Radzie Sądownictwa.</p>	<p>Sądu Najwyższego, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystości oraz sprawności postępowania dotyczącego wyboru kandydata na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.</p>	<p>rozporządzenia, wzór karty zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, mając na uwadze konieczność zapewnienia przejrzystości oraz sprawności postępowania w sprawie wyboru kandydata na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego.</p>
<p><u>NADZWYCZAJNY RZECZNIK DYSCYPLINARNY DO PROWADZENIA OKREŚLONEJ SPRAWY DOTYCZĄCEJ SĘDZIEGO SĄDU NAJWYŻSZEGO</u></p>		
	<p>Art. 54.</p> <p>§ 1. Minister Sprawiedliwości może powołać Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości do prowadzenia określonej sprawy dotyczącej sędziego Sądu Najwyższego. Powołanie Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości wyłącza innego rzecznika od podejmowania czynności w sprawie.</p> <p>§ 2. Rzecznik Dyscyplinarny Ministra Sprawiedliwości jest powoływany spośród prokuratorów każdorazowo wskazanych przez Prokuratora Krajowego. W uzasadnionych 27 przypadkach, w szczególności</p>	<p>Art. 75</p> <p>§ 8. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej może wyznaczyć z grona sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów powszechnych lub sędziów sądów wojskowych Nadzwyczajnego Rzecznika Dyscyplinarnego do prowadzenia określonej sprawy dotyczącej sędziego Sądu Najwyższego. Wyznaczenie Nadzwyczajnego Rzecznika Dyscyplinarnego jest równoznaczne z żądaniem podjęcia czynności wyjaśniających. Nadzwyczajny Rzecznik Dyscyplinarny może wszcząć postępowanie dyscyplinarne albo wstąpić do toczącego się</p>

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

	<p>śmierci lub przedłużającej się przeszkody w pełnieniu funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, Minister Sprawiedliwości wyznacza w miejsce tej osoby innego prokuratora spośród wskazanych przez Prokuratora Krajowego.</p> <p>§ 3. Rzecznik Dyscyplinarny Ministra Sprawiedliwości może wszcząć postępowanie na wniosek Ministra Sprawiedliwości albo wstąpić do toczącego się postępowania. § 4. Wyznaczenie Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości jest równoznaczne z żądaniem podjęcia czynności wyjaśniających.</p> <p>§ 5. Wyznaczenie Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, umorzeniu postępowania dyscyplinarnego albo uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne. Wygaśnięcie funkcji Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości nie stoi na przeszkodzie ponownemu wyznaczeniu przez Ministra Sprawiedliwości rzecznika w tej samej sprawie.</p>	<p>postępowania. Wyznaczenie Nadzwyczajnego Rzecznika Dyscyplinarnego wyłącza Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Najwyższego lub jego zastępcę od podejmowania czynności w sprawie. Do czynności podejmowanych przez Nadzwyczajnego Rzecznika Dyscyplinarnego przepisy § 1-6 stosuje się odpowiednio. Funkcja Nadzwyczajnego Rzecznika Dyscyplinarnego wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, umorzeniu postępowania dyscyplinarnego albo uprawomocnienia się orzeczenia kończącego postępowanie dyscyplinarne.</p>
ROZPORZĄDZENIE OKREŚLAJĄCE SPOSÓB WYBORU, SKŁAD I STRUKTURĘ ORGANIZACYJNĄ, TRYB DZIAŁANIA ORAZ SZCZEGÓŁOWE ZADANIA RADY ŁAWNICZEJ SĄDU		
		<p>Art. 69</p> <p>§ 3. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób wyboru, skład i strukturę organizacyjną, tryb działania oraz szczegółowe zadania Rady Ławniczej Sądu Najwyższego, uwzględniając obligatoryjny charakter Rady Ławniczej Sądu Najwyższego jako</p>

Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji

Krajowej Rady Radców Prawnych

		samorządu sędziowskiego, reprezentującego sędziów Sądu Najwyższego, zakres współpracy z Pierwszym Prezesem Sądu Najwyższego oraz z Prezesem Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Dyscyplinarnej, potrzebę uwzględnienia w jej strukturze przewodniczącego i zastępców oraz określenia ich zadań.
--	--	---